

rila? Zakaj je tvoja jeklena kosa tako ojstro nabrušena bila? Iztrgala si bolehostim starišem iz naročja ljubljeno, pokorno hči, vzela si edinemu bratu edino, milo sestrico, pobrala si pridnim vrstnicam mlado učiteljico zglednega, bogoljubnega življenja, duhovskim učencikom neutrujeno, uzorno učenko.

Vojškova Mica iz Gabernika, pravi uzor krščanskega dekleta, je ravno v osmini praznika vnebovzeta svoje nebeške patrone svojo nežno dušo izročila v roke Gospoda življenja in smrti. Želela je rešiti svoje ljube stariše iz preteče smrtne nevarnosti — enaka mlademu Tobiji je šla v druge kraje bolnemu očetu po zdravilo, usmiljeni sestri podobna se ni umaknila od boleniške postelje preblage matere — stariše je rešila, sebi pa mrtvaški oder postlala. Njen duh, za vse dobro vnet, bil je pripravljen storiti in žrtvovati za ljube stariše več, nego so onemogle moči njenega šibkega telesa pripuščale, a pri tem ni zapazila, da mrtvaški črv že gloda na njenih bolehostih udih.

»Ljubezen vse pretrpi, vse prenese« pravi sv. Pavel. To je rajna dobro znala, saj se je veronauških resnic in svetopisemskih prilik z neko nenavadno vnemo in radostjo učila. Rada je zahajala v nedeljsko šolo; čeravno je že prekoračila šolsko dobo, ni se sramovala med mlajše vrstnice stopiti, kadar se ji je ponudila priložnost, česa novega se naučiti. Tudi v cerkvi je pri kršč. nauku bila vselej ena prvih, kjer je najtežja vprašanja gladko in jasno, pa tudi modro in premišljeno odgovarjala. Ko si je o velikonočnem izpraševanju po listek prišla, kateri se je nedeljskim učencem v šoli delil, je rajna Mica na stavljeno vprašanje izvrstno odgovorila, pa se vendar ponudenega listka branila. Na vprašanje g. kateheta, zakaj da ga ne vzame, je odgovorila: »Ker sem že odrasčena, bom se enkrat z odrasčenimi odgovarjala, da si bom listek bolje zaslužila«.

Tudi pri zadnji birmi je želela svojemu višjemu pastirju kaj odgovoriti. Ko jo pa vprašajo, se je od prevelikega spoštovanja do premil. knezoškofa tako bala, da se je po vsem životu tresla, kakor šiba na vodi. Odgovorila pa je vendar tako dobro, da so jo premili vladika, spoznavši njeno zadrego, sami pomirili, rekoč: »Zakaj bi se pa bala, ko si v krščanskem nauku tako dobro podučena? Le tudi tako lepo živi, kakor se marljivo učiš!« Te besede si je dobra Mica res k sreči vzela in njeno zgledno življenje je porok, kako da jih je do svoje mirne smrti zvesto spolnjevala.

Ni je čednosti na njeni nebeški patroni, po kateri ne bi bila tudi pokojnica z vsemi močmi svoje čiste duše iskreno hrepenela. Zavoljo svoje pohlevnosti in krotkosti bila je posebna ljubljenska ne le svojih starišev, nego tudi vseh svojih tovaršic; njeno modro vedenje je s spoštovanjem napolnilo vse, ki so jo poznali.

»Kakoršno je življenje, taka je smrt«, veli stari rek. Ni dvomiti, da se je rajna Mica v svojem življenju veliko najmočnejši smrtni pomočnici, ljubi devici Mariji, priporočevala; saj je še na svoji smrtni postelji prosila, naj se iz njenega pičlega premoženja mali dar pošlje za pozidanje cerkve Matere milosti v Maribor, in še na predvečer svoje blažene smrti je z že pojemajočim glasom zahtevala ono svečo, kojo je dala sama blagosloviti v čast roženski Kraljici za srečno zadnjo uro.

Trije gospodje so ji po slovesnih mrtvaških opravilih posodili zadnjo pot na pokopališče, ter ji zapeli zadnjo slovo, venčana dekleta, so nesla njeno mlado telo k mirnemu počitku, naj bi tudi angelji bili že nesli njeno deviško dušo tje, kamor je ves čas svojega kratkega življenja tako goreče hrepenela, kjer bo poslušala nebeških zborov večni: aleluja!

Smešnica. Neki lončar je sedel pred svojo hišo zelo zamišljen, držeč v roki pisker, ki je imel na strani luknjo. Pride neka ženka in ga nagovori: »No očka, kaj ste v tolikih skrbeh?« Lončar zarenči: »Tiho bodi, bablje, saj mi ne moreš prav svetovati!« »Morebiti pa«, odreže se starka. Lončar dene: »Glej, sosed, ki me vedno ima za norca, mi je poslal ta-le pisker, da naj ga zakrпам«. Ženka reče: »O, pošljite sosedu ta pisker nazaj z naročilom, naj ga obrne, in potem ga bode te že lepo zakrпали!«

Razne stvari.

(Na Slatini) so od 17. do 21. septembra duhovne vaje pod vodstvom redemptorista P. Maier-ja. Udeležuje se jih 130 duhovnikov iz lavantinske škofije. Zbrani duhovniki so se odsotnemu mil. knezoškofu, ki so zaradi bolehnosti pri župniku Kneippu v Wörishofenu, brzojavno poklonili, na kar so se mil. knezoškof takoj odzvali.

(Mariborska hranilnica.) Od ustanovnih obrestij nemške hranilnice se je nedavno dalo zloglasnemu nemškemu šulvereinu 186 gld. 90 kr. Bralci vedó, zakaj to omenjamo.

(Petindvajsetletnica dopisnic.) Dne 1. oktobra bode pet in dvajset let, kar so se v Avstriji vpeljale pri pošti dopisnice.

(Ženska podružnica) sv. Cirila in Metoda za Škofjo ves in okolico vabi vse rodoljube k ustanovnemu shodu dne 23. septembra t. l. ob 4. uri popoldne v Škofjo ves v gostilno g. Val. Koželja. Vspored namenu primeren.

(Nova maša.) V Šmarji pri Jeisah bode tamošnji rojak č. P. Blaž Novak iz reda oo. kapucinov 23. t. m. prvo sv. mašo daroval in sicer v znani romarski cerkvi sv. Roka.

(Cena hmelju.) Iz Žalca se nam piše: Hmeljska kupčija je letos slaba, ker je povsod hmelja veliko zrastle. Tudi pri nas je hmelja veliko več, kakor lani. Hmelj se v Žalcu kupuje od 40—50 gld. 100 kg. Bog daj, da se cena zboljša!

(Izredna rodovitost trte.) V Ljutomeru ima kolar Lašič iz jednega izabelnega trsa brajdo s 1582 grozdi; grozdje je veliko in gosto. Trsa že dve leti niso okopali, sedaj je sedem let star in je imel lani 775 tudi lepih grozdov. Morda pomore k rodovitosti način, kako je brajda narejena; kdor se zanima za to, lahko si brajdo ogleda.

(Posvetovanje) o zgradbi železnice Spodnji Dravograd-Slovenjigradec-Velenje je bilo oni teden v Slovenjem Gradcu. Posvetovanje je vodil deželni odbornik dr. Schmiderer, ki je poudarjal važnost te proge in opomnil, da manjka samo 39.000 gld. za zgradbo. Podpisalo se je še 5000 gold. in se je nadejati, da se v kratkem podpiše še ostala svota ter da se prične že bodočo spomlad graditi nova železnica.

(Slive) so se letos na Srbskem posebno dobro obnesle in se jih bode kakih 3000 vagonov izvozilo v vnanje države.

(Požar) je dne 8. septembra nastal v mlinu posestnika Franca Stramiča v Vlagušu pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Ogenj je bojda po neprevidnosti zakrivil mlinarski pomočnik Franc Čučko. Ker je pogorela tudi »preša«, znaša vsa škoda okoli 2000 gld.

(Izvoz živine.) V prvi polovici lanskega leta se je iz našega cesarstva v Nemčijo, Švico itd. izvozilo za 3.780.713 gld. rogate živine, letos pa v šestih mesecih za 20.578.197 gld., torej več za 16.797.484 gld.

(Blagoslovljenje novih zvonov.) Danes 20. t. m. ob ednajstih so blagoslovili mil. gospod stolni prošt, Ig. Orožen, pri tukajšnjem zvonarju J. Denceljnu 3 nove lepo vliete zvonove. Dva zvona prideta na Rečico in sicer v podružnico sv. Katarine na Gorici, tretji pa v podružnico sv. Stefana Sevnške župnije ob Savi. Vse tri priskrbela je radodarnost dotičnih občanov.

(Mladenču lasje osiveli.) Sin nekega naseljence v Levistonu v Ameriki je šel na lov in obstrelil zajca, ki je bežal proti bližnji strmini. Lovec hiti za njim, kar more, kar se mu izpodtakne, da pade in se vali v dolino proti železničnemu tiru, po katerem se bliža vlak. Lovec grabi za rastline, da ne pride pod kolesa. V zadnjem trenutku se mu posreči, da se ustavi tik vlaka, ki mu zdrči pred nosom. Lovec samega strahu omedli, domov prišedši zopet obleži nezavesten, drugi dan pa so mu osiveli lasje, dasi je star se le 16 let.

(Cerkvena slavnost.) V Cirkovicah sta stranski kapeli v župnijski cerkvi na novo lepo slikani. Zadnje nedeljo so te podobe blagoslovili preč. g. kanonik Karol Hribovšek, ravnatelj duhovnice, na to ganljivo pridigovali o češčenju sv. podob sploh, zlasti o češčenju podobe sv. nazareške družine in peli slovesno sv. mašo.

(»Neusmiljen mož«.) Sklicevaje se na določbe § 19 tisk. zak. prošim, da sprejmete v Vaš cenjeni list k notici v št. 28 z dne 12. julija 1894 pod naslovom »Neusmiljen mož« sledeči popravek: Ni res, da bi bil jaz dne 27. junija t. l. svojo ženo tako pretepal, da je obležala brez zavesti. Moja žena umrla je 30. junija t. l. naravne smrti, ker je sodnijska preiskava natajko dokazala. Josef Šveiger, Gastwirth. NB. Ljubi Gastwirth, ta popravek je pač brezpotreben, ker smo mi ono novico preklicali že v 30. št. stran 261.

(Grad Šmarje) pri Jelsah bojda namerava prodati gospa pl. Artens. Škoda za blago mater ubožcev, ako bo oni kraj zapustila, pa škoda tudi graščine, ako pride v roke kacega krivonosega žida!

(Slovenske paralelke.) V prvi razred slov. paralel na Mariborski gimnaziji se je upisalo osemdeset dečkov. Očividno je torej, da kdor zabranjuje v gimnazijah na Slovenskem take paralelke, da se je s pametjo skregal.

(Nemci Laškega trga.) Nemški »Fortschritts-Verein« na Laškem je 9. t. m. strašno bobnal ob svojo nemško kožo. Pomagal mu je krepko c. kr. pristav Wokaun, ki bi najrejši, kakor volk, kar pohrustal slovenske ovčice.

(Sadjarska razstava) bode meseca oktobra na Framu. Gotovo bode lepa, ker so Framski sadjerejci na dobrem glasu.

(Rešitev.) Blizu Celja je 6letna Marija Uršič padla v močno naraslo Koprivnico. Bila bi utonila, ako bi je ne bil rešil Miha Železnik, krojaški pomočnik.

(Nezgoda.) V Rogatcu sta se 14. t. m. ob sejmu nekemu hlapcu ustrašila konja, dirjala med sejmarje in tamkaj podrla nekega lončarja iz Št. Jurija, da se je precej poškodoval.

(Mesarske zadruge) v Avstriji hočejo prositi vlado, naj se odpre Rumunska meja. To bi bil hud udarec za naše živinorejce; kajti na Rumunskem imajo veliko rogateg živine, tam je navalno v jednom ali drugem kraju živinska kuga, ki se bode k nam zatrosila, in potem bode meja proti Nemčiji, Švici itd. zaprta, in vsled tega bode cena pri naši živini preveč padla. Ako torej mesarske zadruge kujejo peticije, naj to tudi storijo živinorejci!

(Železna cerkev) lepo izgotovljena se te dni vidi v Spodnjem Meidlingu pri Dunaju. Vsa je iz železa in stane okoli sto tisoč gold. ter jo bodo prepeljali v Carigrad, kjer si jo je naročila neka grško-katoliška župnija.

(Nove knjige za ljudstvo). Gosp. Giontini v Ljubljani je izdal pet jako ličnih zabavnih knjig: »Maršal grof Radecki«, »Potovanje v Liliput«, »Venček pravljic in pripovedek«, »Šaljivi Jaka« in »V delu je rešitev«. Prve tri so po 20 kr., četrta velja 24 kr. in peta 30 kr. Knjige so tudi primerno berilo za mladino.

(Majhna afrikanska knjižnica), tako je naslov knjižici, ki je te dni izšla v Ljubljani kot prvi zvezek obširnejšega dela. »Šmarno društvo za Afriko«, ki ima namen reševati sužnje in podpirati katoliške misijonarje v Afriki, začelo je take knjižice izdajati v različnih jezikih, da se s tem vzbudi večje zanimanje za uboge zamorce v Afriki. Vsak zvezek velja 6 kr. Naročnina naj se pošilja pod naslovom: »Tržaška podružnica šmarnega društva za Afriko, Via tintore, Nr. 3, III. nadstropje, v Trstu«.

(V vinu utonila.) V Mostaru v Hercegovini je 14. t. m. šla Savka Milušić v klet in je po lestvicah splezala na odprt sod, da bi si vzela grozd. Ko se malo pripogne, pade v oni sod, kjer je bilo nad 25 polovnjakov vina. Na njen krik ji mož Pero skoči na pomoč. Ali umirajoča žena ga tako močno prime za roko, da sta v par minutah oba nesrečno preminola. Zapustila sta premoženje vredno blizu pol milijona.

(Nemška šolska veselica). Otroci sulvereinske šole v Sevnici ob Savi so imeli 9. t. m. veselico s petjem in telovadbo, kar je bojda vse izvrstno slo. Kako pa ti otroci znajo brati, pisati, računati itd., o tem pa se noben nepristransk človek ne more tako pohvalno izraziti.

(Na Marenbersko razstavo) goveje živine za Marenberski in Slovenjegraški okraj so dne 15. in 16. septembra prignali 140 glav. Prvo darilo, 120 kron, dobil je za poltretje leto starega bika Janez Peruš od Sv. Primoža nad Muto.

(Zmrznil) je o polnoči pred Malo gospojnico dunajski pismonoša Maks Schober v snegu blizu Velikega Zvonika na koroško-solnograški meji.

(Slovenski otroški vrtec) družbe sv. Cirila in Metoda se je odprl te dni v Mariboru in je že lepo število slovenskih otrok vpisanih. Zaradi tega se pa Maribor ne podira in se tudi ne bode podri, kakor so se bali nekateri nemški prenapetneži.

(List »Delavec«.) Ker se na Kranjskem socialnim demokratom povsod z velikim uspehom ustavljajo, n. pr. zadnje nedeljo v Kamniku, hočejo med štajarskimi slovenskimi delavci dobiti privržencev in so zaradi tega ono nedeljo v Teharji 200 številk zadnjega lista »Delavec« razdelili. Duhovsko in posvetno razumnost, na krepko delo zoper te zapeljivce!

(Ogenj.) V noči od 18. do 19. septembra so na Pongerski »gmajni« na gornjem Dravskem polju zgorele tri koče.

(Slana.) Preteklo nedeljo so na Spodnjem Štajarskem na nekaterih krajih že zapazili slano ali mraz, ki pa skoro nobene škode ni napravila.

(Nameravana železnica.) Pretekli petek se je več odličnih mož v Mariboru posvetovalo glede železnice »Maribor-Zeleni Travnik« in »Maribor naravnost do Ptuj«. Ker za to veliko denarja treba, bode še se to uresničilo komaj v nekaterih letih.

(Mrtvega našli) so oni petek večer prevžitkarja Andreja Zupančiča v Račici pri Laškem trgu blizu njegovega stanovanja. Bržčas ga je zadela mrtvoud.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Jakob Tajek, kaplan v Loku, imenovan je vojaškim kaplanom 87. rezervnega pešpolka.

Loterijske številke.

Trst 15. septembra 1894: 37, 76, 68, 60, 71
Linc » » » 24, 23, 76, 37, 74